

РЕШЕНИЕ

№ 5001

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4035** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Г. М., срещу заповед № 4332з-309 от 05.04.2023г. на началник на 01 сектор „ОКПД” при ОПП - СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, както и е издадена при неспазване на установена форма; съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с целта на закона. Излага съображения, че е ограничено правото му на защита, като не му дадена пълна възможност да участва в дисциплинарното производство, освен предоставяне па възможност да даде обяснения за случая, без обаче да са му предоставени реално всички доказателства по дисциплинарната преписка. Твърди, че дисциплинарно наказващия орган се е позовал на снето видеонаблюдение и GPS справка, които са основните и единствени доказателства за вмененото дисциплинарно нарушение, и които се цитират в оспорената заповед. Излага доводи, че с непредявяването за запознаване на наказаното лице със записи с видеоинформация от АИС ВОДПК, които се явяват единствено доказателство за твърдените неправомерни действия и липса на оценка на представените пред наказващия орган доказателства, съществено е нарушено правото на защита на дисциплинарно наказаното лице. Жалбоподателят излага още, че в конкретния случай не става ясно и дали е наложено дисциплинарно

наказание за едно извършено от него деяние, или за повече от едно, доколкото в заповедта са описани четири различни нарушения, а същевременно е наложено наказание за едно нарушение. Твърди, че като е наложил едно наказание за вменени множество нарушения дисциплинарно наказващият орган е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.197, ал.3, т.2 от ЗМВР. Счита, че в конкретния случай не е доказано, както изпълнителното деяние, с което е осъществено нарушението, така също и субективната страна на деянието, поради което не може да се ангажира дисциплинарната отговорност. Органът дори не сочи доказателства, с които е установил виновното поведение на лицето. Сочи, че е налице празнота в обстоятелствената част на заповедта поради липса на индивидуализиране на извършеното нарушение. Ето защо иска да се отмени оспорената заповед. Претендира разности.

Ответникът – началник на 01 сектор „ОКПД” при ОПП - СДВР оспорва твърденията по жалбата и счита заповедта за законосъобразна и правилна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят, младши инспектор Н. Г. М. е заемал длъжността младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол” на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение” към отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

На 04.08.2022 г., видно от ежедневната ведомост с рег. № 4332р-38039/2022 г., е назначен в наряд по маршрут ПКПД - „Х.” със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] .

Жалбоподателят е наказан, като е прието в оспорената заповед за установено, че за времето от 19.00 ч. на 04.08.2022 г. до 07.00 ч. на 05.08.2022 г., както и на 05.08.2022 г., за времето от 03:07 часа до 05:24 часа се е намирал в крайпътна територия, в пълен покой и в тъмната част на денонощието на АМ Х.. Посочените изводи са направени въз основа на преглед на представени файлове от камери, монтирани на предоставения служебен автомобил, който преглед е удостоверен, видно от протокол от 11.1.2023 г.

Въз основа на констатираното в протокола е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в проявена небрежност в изпълнение на служебните си задължения при извършването на контрол на пътното движение, предвидени в Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение и длъжностната характеристика рег. № 4332р-14261/24.07.2015г.

С процесната заповед № 4332з-309 от 05.04.2023г. е възприето, че с деянието си Н. Г. М., е нарушил чл.39, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Деянието може да бъде квалифицирано, като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което съгласно чл.199, ал.1, т.3, пр.1 от ЗМВР, във връзка с чл.197, ал.1, т. 2 от ЗМВР, за което съгласно чл.199, ал.2 от ЗМВР наказанието се налага за срок от три до шест месеца.

На 29.03.2023г. на Н. М. е връчена покана рег. № 4332р-21922/29.03.2023 г. за запознаване със справка № 4332р-7200/30.01.2023 г. и материалите от проверката.

Видно от заповедта е счетено, че служителя е извършил дисциплинарното нарушение. Обстоятелството, че служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на 05.08.2022 г. за времето от 03:07:00 часа до 05:24:00 часа е бил в престой е прието, че се доказва от направената справка и от протокол за преглед на запис рег. № 4332р-2262/11.01.2023 г. в директория „SDVR“, под директория „Proverki“, (СВ2900КВ_2022_08.05), съдържаща общо 18 (осемнадесет) броя файла с видеоинформация от АИС ВОДПК, прегледани за часовия диапазон от 03:07 часа до 05:24 часа на 05.08.2022 г. от камери 01, 02 и 03 монтирани в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], зачислен на СДВР.

Ето защо и на основание чл.194, ал.2, т.2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.204, т.4 от ЗМВР е наложил дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – началник на 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР Г. Н. Х., видно то удостоверение от 18.4.2022 г. на СДВР, отдел „Човешки ресурси“. Съгласно 204, т.4, вр. 197, ал.1, т.3 ЗМВР наказанията се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. Съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР, утвърден със заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г., графа VIII „Столична дирекция на вътрешните работи“, т. 6 - длъжността началник група представлява ръководна длъжност, поради което, когато е установено нарушение по смисъла на чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР, същият е компетентен да наложи наказанието.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на фактическата обстановка, установена видно от цитирания по-горе протокол. Детайлно са описани времето /периодите/, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган. Не е основателно твърдението на жалбоподателя за немотивираност на заповедта в частта относно определяне на наказанието. Видно от мотивите, са съобразени изискуемите от закона

факти, наличието на които се потвърждават и от събраните по делото доказателства. Посочено е, че е извършено нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР, който предвижда като такова неизпълнение на служебните задължения. Посочено е, че следва да се наложи такова наказание поради нарушенията по чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1. ЗМВР.

Неоснователно е твърдението, че липсват мотиви относно вида на наказанието. Видно от заповедта, макар и лаконично е посочено, че е съобразено това, че служителят е награждаван и има едно наложено наказание, е пирето, че наказание от три месеца ще съответства на тежестта на извършеното.

На следващо място, е неоснователно твърдението, че липсват мотиви относно формата на вината, поради което и е налице съществено процесуално нарушение. Макар и отново лаконично, е посочено, че деянието е виновно. Неоснователно е твърдението, че не е посочено при каква форма на вината – на стр. 1 е посочено, че се налага наказание за небрежно нарушение на служебните задължения.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаване на заповедта ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения. По отношение на събраните в производството доказателства, установяващи процесното деяние, за което е наложено дисциплинарно наказание. Действително, в административно-наказателната преписка не са представени като веществени доказателствени средства записите от камерите, на които се твърди, че се установява то. Същевременно обаче, видно от цитираната докладна записка, в административното производство тези записи от камери са прегледани, видно от цитирания протокол от 11.1.2023 г. и съдържанието им е възпроизведено в него. Жалбоподателят не оспори удостовереното в този протокол, поради което същият следва да се цени като доказателство по делото. Ето защо съдът намира, че при събирането на доказателства административно наказващият орган не е допуснал нарушения на чл. 36 и сл. АПК и в частност – протоколът може да се цени като писмено доказателствено средство относно удостовереното в него по смисъла на чл. 39, ал. 1 АПК, който допуска събирането както на писмени, така и на веществени доказателствени средства.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон. Дисциплинарното наказание

„писмено предупреждение“ за срок от три месеца е наложено за допуснати от жалбоподателя неизпълнения на служебни задължения, предвидени в цитираната по-горе Инструкция.

Неоснователно е твърдението, че в заповедта не е посочено кои точно норми от нея е прието, че са нарушени. На стр. 2-ра, след изброяване на четирите деяния, е посочено, че с тях е нарушен чл. 39, ал. 1 от Инструкцията, като са цитирани т. 1-3, в които са предвидени норми на поведение, съответстващи на описанието на нарушението. Ето защо и е неоснователно е твърдението, че не става ясно дали наказанието е наложено за едно или няколко нарушения. Предвид мотивите на заповедта следва да са направи извод, че наказанието е наложено общо, за всичките деяния, с които от своя страна са нарушени цитираните норми на Инструкцията.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. Предвид неоснователността на жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение от 100 лв.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на Н. Г. М., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 4332з-309 от 05.04.2023г. на началник на 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ – за срок от 3 м.

ОСЪЖДА на Н. Г. М. да заплати на Столична дирекция вътрешна полиция 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр.последно ЗМВР/.

СЪДИЯ: